

Bloedonderzoek

Een bloedanalyse biedt inzicht in de werking van organen, vitamines, mineralen, cholesterol en suikerspiegels, wat kan helpen bij het vroegtijdig opsporen van aandoeningen zoals bloedarmoede, lever- of nieraandoeningen, en infecties. Belangrijke componenten die gemeten worden zijn onder andere rode en witte bloedcellen, bloedplaatjes, hemoglobine, en nierfunctiewaarden zoals creatinine. Het is cruciaal om een bloedanalyse te kunnen interpreteren in overleg met een arts, aangezien afwijkende waarden en de resultaten altijd in een bredere medische context geplaatst moeten worden.

Een paramedici/ niet-arts werkt samen met andere zorgverleners en kan bloeduitslagen gebruiken als een aanvullend stukje informatie om een beter begrip te krijgen van de gezondheidstoestand van de patiënt en de gepaste therapie te bepalen.

Een bloedanalyse is één van de meest gebruikte hulpmiddelen in de geneeskunde om een eerste indruk te krijgen van de gezondheidstoestand van een patiënt. Het kan aanwijzingen geven over de werking van organen, de samenstelling van het bloed en de aanwezigheid van infectie of ontsteking. Toch is het belangrijk te benadrukken dat een laboresultaat nooit op zichzelf staat. Een afwijkende waarde betekent niet automatisch dat er een ziekte aanwezig is: ze moet altijd geïnterpreteerd worden in de context van het volledige klinische beeld, de klachten van de patiënt, de medische voorgeschiedenis en eventueel bijkomende onderzoeken.

In deze les zullen we de belangrijkste routineparameters overlopen die vaak in een standaard bloedonderzoek terugkomen. We bekijken voor elke parameter:

- Wat het precies meet of weergeeft.
- Wat een verhoogde of verlaagde waarde kan betekenen.

De parameters die aan bod zullen komen zijn:

- Bloedcellen: samenstelling en functie van rode bloedcellen (Hb, Ht, RBC, MCV), witte bloedcellen (totaal en differentiatie) en bloedplaatjes (aantal en MPV).
- Nierfunctie: creatinine, ureum en GFR als maat voor filtratiecapaciteit.
- Leverfunctie: enzymen (ALAT, ASAT, AF, GGT) en bilirubine als indicator van cel- en galwegschade.
- Ijzerstatus: ijzer, ferritine en transferrine als weerspiegeling van ijzerhuishouding en voorraden.
- Lipidenprofiel: triglyceriden, totaal cholesterol, LDL en HDL, belangrijk in cardiovasculair risicobeheer.
- Glucosehuishouding: glucose en HbA1c als maat voor suikermetabolisme en diabetescontrole.
- Schildklierfunctie: TSH en vrij T4 als sleutelhormonen van het schildkliermetabolisme.
- Ontstekingsparameters: CRP als snelle maar niet-specifieke marker voor ontsteking.

Door deze parameters te leren interpreteren, krijg je inzicht in hoe verschillende lichaamssystemen functioneren en hoe ze elkaar beïnvloeden. Het doel van deze introductie is niet om diagnoses te stellen, maar om een eerste stap te zetten in het begrijpen van de taal van het labo en te leren hoe je laboresultaten kan plaatsen in een breder medisch kader.

Parameters routine labo onderzoek:

- Bloedcellen : Rode bloedcellen : Hb, Ht, RBC, MCV - Witte bloedcellen: totaal + verschillende typen - Bloedplaatjes: aantal trombocyten, MPV
- Nierfunctie: Creatinine - Ureum - GFR
- Leverfunctie: ALAT/ASAT - AF - GGT - bilirubine
- Ijzer: Ijzer - Ferritine - Transferrine
- Lipidenprofiel: Triglyceriden - Totaal cholesterol - LDL cholesterol - HDL cholesterol
- Glucose Glucose - HbA1c
- Schildklier: TSH - Vrij T4
- Ontstekingsparameters : CRP

Voor elke parameter:

- ❖ Korte uitleg over de parameter
- ❖ Wat kan een verhoogde of verlaagde waarde betekenen?

